ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá komora)

z 20. septembra 2011 *

Vo veci T-232/10,

Couture Tech Ltd, so sídlom v Tortole (Britské Panenské ostrovy), v zastúpení: B. Whyatt, barrister,

žalobkyňa,

proti

Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT), v zastúpení: G. Schneider, splnomocnený zástupca,

žalovanému,

ktorej predmetom je žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu ÚHVT z 5. marca 2010 (vec R 1509/2008-2) týkajúcemu sa prihlášky obrazového označenia zobrazujúceho sovietsky štátny znak ako ochrannej známky Spoločenstva,

* Jazyk konania: angličtina.

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora),

v zložení: predsedníčka komory I. Pelikánová (spravodajkyňa), sudcovia K. Jürimäe a M. van der Woude,

tajomník: E. Coulon,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Všeobecného súdu 21. mája 2010,

so zreteľom na vyjadrenie k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 7. septembra 2010,

so zreteľom na rozhodnutie predsedu Všeobecného súdu z 9. decembra 2010 o zamietnutí námietky podanej žalobkyňou,

so zreteľom na to, že nebol podaný návrh na nariadenie pojednávania zo strany účastníkov konania v lehote jedného mesiaca od doručenia oznámenia o ukončení písomnej časti konania a že na základe správy sudcu spravodajcu a podľa článku 135a Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu bolo rozhodnuté, že sa o žalobe rozhodne bez ústnej časti konania,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Dňa 22. decembra 2006 podala žalobkyňa, spoločnosť Couture Tech Ltd, na Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) prihlášku ochrannej známky Spoločenstva na základe nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146) v znení zmien a doplnení [zrušené a nahradené nariadením Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, s. 1)].

2 Prihláška ochrannej známky bola podaná na zápis tohto obrazového označenia:

3 Výrobky a služby, pre ktoré bol zápis požadovaný, patria do tried 3, 14, 18, 23, 26 a 43 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb na účely zápisu známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení.

4 Rozhodnutím z 27. augusta 2008 prieskumový pracovník zamietol prihlášku z dôvodu, že prihlasovaná ochranná známka je v rozpore s verejným poriadkom alebo dobrými mravmi v zmysle článku 7 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 40/94 [teraz článok 7 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 207/2009] v spojení s článkom 7 ods. 2 nariadenia č. 40/94 [teraz článok 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009].

5 Dňa 20. októbra 2008 podala žalobkyňa odvolanie proti rozhodnutiu prieskumového pracovníka.

6 Rozhodnutím z 5. marca 2010 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) druhý odvolací senát ÚHVT odvolanie zamietol. Odvolací senát na úvod konštatoval, že prihlasovaná ochranná známka je presným zobrazením štátneho znaku bývalého Zväzu sovietskych socialistických republík (ZSSR). Keďže odvolací senát vychádzal zo správnej praxe v Maďarsku, Lotyšsku a Českej republike, usúdil, že podstatná časť dotknutej verejnosti, t. j. široká verejnosť žijúca v časti Európskej únie, ktorá bola vo sfére sovietskeho vplyvu, vníma symboly spojené s bývalým ZSSR tak, že sú v rozpore s verejným poriadkom alebo dobrými mravmi. Odvolací senát z toho vyvodil, že prihlasovaná ochranná známka je v rozpore s článkom 7 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 207/2009, prinajmenšom pokiaľ ide o územie Maďarska a Lotyšska. Podľa odvolacieho senátu pritom z článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 vyplýva, že na to, aby bol zamietnutý zápis, stačí, aby sa označenie aspoň v jednom členskom štáte považovalo za označenie, ktoré je v rozpore s verejným poriadkom alebo dobrými mravmi. Za týchto okolností odvolací senát dospel k záveru, že prihlášku ochrannej známky treba zamietnuť na základe článku 7 ods. 1 písm. f) a článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009.

Návrhy účastníkov konania

7 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— vyhlásil žalobu za prípustnú,

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania.

8 ÚHVT navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

9 Žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody, z ktorých prvý je založený na porušení článku 7 ods. 1 písm. f) a článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 a druhý na porušení zásad legitímnej dôvery a právnej istoty.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 7 ods. 1 písm. f) a článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009

10 Prvý žalobný dôvod sa skladá z dvoch častí. Prvá časť je založená na nesprávnom právnom posúdení, z ktorého odvolací senát vychádzal pri výklade článku 7 ods. 1 písm. f) a článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009. Druhá časť je založená na nesprávnom posúdení, z ktorého odvolací senát vychádzal pri uplatňovaní tých istých ustanovení na prihlasovanú ochrannú známku.

O prvej časti založenej na nesprávnom právnom posúdení pri výklade článku 7 ods. 1 písm. f) a článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009

— Tvrdenia účastníkov konania

11 Žalobkyňa po prvé tvrdí, že na rozdiel od toho, čo uviedol odvolací senát, z článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 nevyplýva, že zápis označenia treba zamietnuť, ak je označenie postihnuté absolútnym dôvodom zamietnutia stanoveným v článku 7 ods. 1 toho istého nariadenia, ktorý sa vzťahuje iba na časť Únie.

12 Účel článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 je totiž podľa žalobkyne iný. Toto ustanovenie sa podľa nej uplatňuje vtedy, ak určité vnútroštátne právne poriadky buď neobsahujú ustanovenia zodpovedajúce každému z absolútnych dôvodov zamietnutia stanovených v článku 7 ods. 1 nariadenia č. 207/2009, alebo stanovujú dodatočné

absolútne dôvody zamietnutia vo vzťahu k tým, ktoré sú stanovené uvedeným ustanovením. Dôsledkom jeho uplatnenia je podľa nej to, že jedinými dôvodmi, ktoré sú relevantné v konaní o zápis ochrannej známky Spoločenstva – bez ohľadu na absolútne dôvody zamietnutia upravené v rôznych členských štátoch –, sú tie, ktoré sú vymenované v článku 7 ods. 1 nariadenia č. 207/2009.

13 Žalobkyňa sa domnieva, že použitie slovného spojenia „napriek skutočnosti, že“ v článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 podporuje jej stanovisko. Výklad uvedeného ustanovenia odvolacím senátom totiž podľa nej vychádza z predpokladu, že toto slovné spojenie je chápané vo význame „pokiaľ“, „ak“ alebo „stačí, ak“, a vychádza tak z nesprávneho pochopenia.

14 Žalobkyňa dodáva, že hoci sa článok 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 vzťahuje na všetky absolútne dôvody zamietnutia stanovené v článku 7 ods. 1 toho istého nariadenia, jeho výklad odvolacím senátom by sa nemal uplatňovať na každý z týchto dôvodov, a predovšetkým na dôvod stanovený v článku 7 ods. 1 písm. b) uvedeného nariadenia.

15 Po druhé žalobkyňa s odvolaním sa na svoj výklad článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 tvrdí, že na rozdiel od toho, k čomu dospel odvolací senát, treba pojmy „verejný poriadok“ a „dobré mravy“ uvedené v článku 7 ods. 1 písm. f) toho istého nariadenia vykladať tak, že sa nimi myslia verejný poriadok a dobré mravy v Únii. Obsah týchto pojmov by sa tak mal posudzovať podľa práva Únie, jej cieľov a základných zásad, z ktorých vychádza a na ktorých sa zúčastňujú všetky členské štáty, ako aj podľa medzinárodných dohovorov, akým je dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísaný v Ríme 4. novembra 1950 (ďalej len „EDĽP“). Právna úprava, verejný poriadok a dobré mravy rozličných európskych štátov, ktoré sa môžu líšiť od tých, ktoré existujú na úrovni Únie, sú podľa nej naopak irelevantné.

16 Žalobkyňa v tejto súvislosti uvádza, že na rozdiel od národných ochranných známok je úlohou ochrannej známky Spoločenstva prispievať k rozvoju hospodárskej činnosti v rámci spoločného trhu. V dôsledku toho a vzhľadom najmä na odôvodnenia č. 2 až 4 nariadenia č. 207/2009 sa ochranná známka Spoločenstva riadi jednotným právom Únie, požíva jednotnú ochranu a má účinky na celom území Únie.

17 Rovnako je podľa nej v zmysle odôvodnenia č. 12 nariadenia č. 207/2009 ÚHVT nezávislým orgánom, ktorý vykonáva činnosť v rámci práva Únie. Žalobkyňa sa domnieva, že za týchto okolností sú tak ÚHVT, ako aj súd Únie povinní uplatňovať uvedené nariadenie spôsobom, ktorý je nezávislý od spôsobov, ktoré sú jednotlivo uplatňované každým z členských štátov.

18 Prístup spočívajúci v zohľadňovaní verejného poriadku a dobrých mravov v rôznych členských štátoch by okrem iného neprimerane sťažoval konanie o zápise ochrannej známky Spoločenstva na úkor prihlasovateľa. Rovnako by zaväzoval prihlasovateľa ochrannej známky, ktorá je v rozpore s verejným poriadkom alebo dobrými mravmi len v jednom z 27 členských štátov Únie, aby získal a udržiaval 26 vnútroštátnych zápisov. Táto skutočnosť je podľa nej o to významnejšia, že hoci v zmysle článku 110 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 môže byť používanie ochrannej známky v určitom členskom štáte zakázané okrem iných aj trestným právom tohto členského štátu, táto skutočnosť neodôvodňuje to, aby bol majiteľ ochrannej známky Spoločenstva zbavený svojich práv.

19 Žalobkyňa sa domnieva, že jej názor podporuje judikatúra, podľa ktorej je úprava ochranných známok Spoločenstva autonómnym systémom, ktorý sa uplatňuje nezávisle od akéhokoľvek vnútroštátneho systému. Z tejto judikatúry totiž vyplýva, že sa nemajú zohľadňovať okolnosti, ktoré majú pôvod v členských štátoch, ani zlučiteľnosť používania ochrannej známky Spoločenstva s trestným právom týchto štátov.

20 Subsidiárne, za predpokladu, že Všeobecný súd usúdi, že treba zohľadniť verejný poriadok a dobré mravy v jednotlivých členských štátoch, žalobkyňa tvrdí, že v posúdení, ktoré vykonal ÚHVT, tak musia byť zohľadnené všetky členské štáty alebo určité skupiny týchto štátov, a nielen tie štáty, ktoré sa ÚHVT rozhodne uviesť. Predovšetkým bolo potrebné uskutočniť „neustále vyvažovanie“, pričom stanovisko určitého členského štátu alebo skupiny členských štátov by sa nemalo vzťahovať na celú Úniu.

21 ÚHVT spochybňuje dôvodnosť tvrdení žalobkyne.

— Posúdenie Všeobecným súdom

22 Po prvé podľa judikatúry sa článok 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 musí vykladať v tom zmysle, že zápis ochrannej známky sa musí zamietnuť, ak sa na ňu vzťahuje dôvod zamietnutia stanovený v článku 7 ods. 1 toho istého nariadenia týkajúci sa časti Únie. Takúto časť môže prípadne tvoriť aj jediný členský štát (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 22. júna 2006, Storck/ÚHVT, C-25/05 P, Zb. s. I-5719, body 81 až 83).

23 Pokiaľ ide o tvrdenia žalobkyne, ktoré spochybňujú tento výklad, najprv treba poznamenať, že tento výklad nie je v rozpore so znením článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009. Použitie slovného spojenia „napriek skutočnosti, že“ v tomto ustanovení totiž znamená, že ak sa na určité označenie vzťahuje absolútny dôvod zamietnutia len v jednej časti Únie, nie je to prekážkou pre uplatňovanie článku 7 ods. 1 nariadenia č. 207/2009. Z odsekov 1 a 2 článku 7 uvedeného nariadenia vykladaných spoločne tak vyplýva, že zápis ochrannej známky sa musí zamietnuť, ak sa na ňu vzťahuje absolútny dôvod zamietnutia na celom území Únie alebo ak je to tak len vtedy, pokiaľ ide o určitú časť tohto územia.

24 Následne, hoci je článok 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 formulovaný všeobecne, z jeho znenia však nevyplýva, že pravidlo, ktoré stanovuje, sa musí nevyhnutne uplatňovať na každý z dôvodov zamietnutia vymenovaných v článku 7 ods. 1 uvedeného nariadenia. Navyše, pokiaľ ide o absolútny dôvod zamietnutia stanovený v článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, ktorý žalobkyňa osobitne zdôraznila, je celkom možné, že určité označenie nebude mať rozlišovaciu spôsobilosť len v určitej časti Únie najmä z dôvodu, že zo sémantického hľadiska má význam len v určitých jazykoch alebo vzhľadom na rôznu prax spojenú s uvádzaním predmetných výrobkov alebo služieb na trh.

25 Napokon treba uviesť, že táto skutočnosť, hoci v rámci konania o zápis ochrannej známky Spoločenstva sú relevantné iba absolútne dôvody zamietnutia stanovené v článku 7 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 bez ohľadu na absolútne dôvody zamietnutia stavené právnymi poriadkami členských štátov, vyplýva z povahy nariadenia ako aktu, ktorý je záväzný vo všetkých svojich častiach a uplatňuje sa priamo v každom členskom štáte. Znenie uvedeného ustanovenia v tejto súvislosti stanovuje taxatívny výpočet absolútnych dôvodov zamietnutia, ktorý sa neodvoláva na dôvody stanovené právnymi poriadkami členských štátov. Rovnako článok 1 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 stanovuje, že ochranné známky Spoločenstva sa zapisujú v súlade s podmienkami uvedenými v tomto nariadení a spôsobom v ňom ustanoveným. V dôsledku toho nemôže obstáť výklad článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, ktorý navrhuje žalobkyňa, lebo by ním bol uvedený odsek zbavený svojho potrebného účinku.

26 Za týchto okolností treba dospieť k záveru, že, rovnako ako to konštatuje odvolací senát, z článku 7 ods. 1 písm. f) a článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 vyplýva, že ak je ochranná známka v rozpore s verejným poriadkom alebo dobrými mravmi v časti Únie, jej zápis sa musí zamietnuť, pričom túto časť môže prípadne tvoriť aj jediný členský štát.

27 Po druhé, pokiaľ ide o otázku, či sa pojmy „verejný poriadok“ a „dobré mravy“ musia vykladať jednotne s odkazom na okolnosti, ktoré sú spoločné pre všetky členské štáty, alebo či treba rovnako zohľadniť osobitné okolnosti vlastné jednotlivým členských

štátom, treba uviesť, že podľa judikatúry je základnou funkciou ochrannej známky identifikovať obchodný pôvod výrobku alebo služby s cieľom umožniť tak spotrebiteľovi, ktorý nadobudne výrobok alebo službu, ktoré ochranná známka označuje, vykonať pri neskorších nadobudnutiach ten istý výber, ak sa skúsenosť ukáže ako pozitívna, alebo vykonať iný výber, ak sa ukáže ako negatívna [rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. februára 2002, Eurocool Logistik/ÚHVT (EUROCOOL), T-34/00, Zb. s. II-683, bod 37].

28 Ochranná známka je tak určená na používanie verejnosťou, ktorú tvoria spotrebitelia výrobkov a služieb, ktoré označuje.

29 Verejným záujmom, ktorý stojí za absolútnym dôvodom zamietnutia stanoveným v článku 7 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 207/2009, je vyhnúť sa zápisu označení, ktoré ohrozujú verejný poriadok alebo dobré mravy pri takomto používaní na území Únie.

30 Za týchto okolností sa musí existencia absolútneho dôvodu zamietnutia stanoveného v článku 7 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 207/2009 posudzovať na základe vnímania výrobkov alebo služieb, pre ktoré sa žiada zápis, priemerným spotrebiteľom nachádzajúcim sa na území Únie.

31 Na jednej strane sa spotrebitelia nachádzajúci sa na území Únie však zo svojej podstaty nachádzajú na území členského štátu.

32 Na druhej strane označenia, ktoré môže príslušná skupina verejnosti vnímať ako označenia v rozpore s verejným poriadkom alebo dobrými mravmi, nie sú rovnaké vo všetkých členských štátoch, najmä z jazykových, historických, spoločenských alebo kultúrnych dôvodov.

33 Vnímanie toho, či je, alebo nie je ochranná známka v rozpore s verejným poriadkom alebo dobrými mravmi, je tak ovplyvnené okolnosťami, ktoré sú vlastné členskému štátu, v ktorom sa nachádzajú spotrebitelia, ktorí sú súčasťou príslušnej skupiny verejnosti.

34 V dôsledku toho treba usudzovať, že pri uplatnení absolútneho dôvodu zamietnutia stanoveného v článku 7 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 207/2009 treba zohľadniť nielen okolnosti, ktoré sú spoločné pre všetky členské štáty Únie, ale rovnako aj osobitné okolnosti vlastné jednotlivým členským štátom, ktoré môžu ovplyvniť vnímanie príslušnej skupiny verejnosti nachádzajúcej sa na území týchto štátov.

35 Tvrdenia žalobkyne tento záver nevyvracajú.

36 Po prvé je nepochybné, že úprava ochranných známok Spoločenstva je autonómnym systémom, ktorý sa uplatňuje nezávisle od akéhokoľvek vnútroštátneho systému [pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. septembra 2005, Sportwetten/ÚHVT – Intertops Sportwetten (INTERTOPS), T-140/02, Zb. s. II-3247, bod 31 a tam citovanú judikatúru]. Táto okolnosť predovšetkým znamená, že existencia absolútneho dôvodu zamietnutia stanoveného v článku 7 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 207/2009 sa musí vo všetkých prípadoch posudzovať podľa podmienky stanovenej v tomto ustanovení, ktorá sa vykladá vzhľadom na vnímanie príslušnej skupiny verejnosti nachádzajúcej sa na území Únie alebo časti tohto územia. Osobitná povaha úpravy ochranných známok Spoločenstva naopak nebráni tomu, aby sa zohľadnili osobitné okolnosti vlastné členským štátom, ktoré môžu ovplyvniť toto vnímanie.

37 Pokiaľ ide v tejto súvislosti o právnu úpravu a správnu prax určitých členských štátov, ktoré odvolací senát uvádza v napadnutom rozhodnutí, treba uviesť, že tieto okolnosti boli zohľadnené nie z dôvodu ich normatívnej hodnoty, ale ako skutkové znaky, ktoré umožňujú posúdiť vnímanie symbolov spojených s bývalým ZSSR príslušnou skupinou verejnosti nachádzajúcou sa v dotknutých členských štátoch. Za týchto okolností

nemožno odvolaciemu senátu vytýkať, že v tejto súvislosti nezohľadnil autonómnu povahu úpravy ochranných známok Spoločenstva.

38 Po druhé cieľ spočívajúci v rozvoji spoločného trhu neodôvodňuje ohrozenie verejného poriadku alebo dobrých mravov na určitej časti tohto trhu.

39 Po tretie, keďže z článku 76 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 vyplýva, že ÚHVT preskúma skutočnosti *ex offo*, nemožno usudzovať, že výklad uvedený v bode 34 vyššie neprimerane sťažuje konanie o zápise ochrannej známky Spoločenstva na úkor prihlasovateľa. Preskúmanie existencie absolútnych dôvodov zamietnutia vo všetkých častiach Únie totiž prislúcha ÚHVT. Prihlasovateľovi tak prináleží predložiť svoje pripomienky k námietkam, ktoré účinne vzniesol prieskumový pracovník počas svojho skúmania.

40 Po štvrté nevyhnutnosť získať a udržiavať vnútroštátne zápisy v prípade, ak sa absolútny dôvod zamietnutia stanovený v článku 7 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 vzťahuje na ochrannú známku iba vtedy, pokiaľ ide o časť Únie, je priamym dôsledkom jednotnosti ochrannej známky Spoločenstva, ktorý vyplýva z odôvodnenia č. 3 nariadenia č. 207/2009, ako aj z jeho článku 1 ods. 2. Táto okolnosť je teda vnútorne spätá so systematikou uvedeného nariadenia.

41 Po piate cieľom článku 110 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 je zákaz používania ochrannej známky Spoločenstva, ktorá bola zapísaná. Tohto ustanovenia sa preto nemožno dovolávať v rámci skúmania existencie absolútneho dôvodu zamietnutia podľa článku 7 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 207/2009, ktoré predchádza zápisu ochrannej známky.

42 Vzhľadom na všetko, čo je uvedené vyššie, treba dospieť k záveru, že odvolací senát nevychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď usúdil jednak to, že podľa článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 sa zápis označenia musí zamietnuť, ak sa naň vzťahuje absolútny dôvod zamietnutia stanovený v článku 7 ods. 1 písm. f) toho istého nariadenia, pokiaľ ide len o časť Únie, prípadne tiež pokiaľ ide len o jediný členský štát, a jednak to, že pri výklade pojmov „verejný poriadok“ a „dobré mravy“ treba zohľadniť osobitné okolnosti vlastné jednotlivým členským štátom.

43 V dôsledku toho treba prvú časť prvého žalobného dôvodu zamietnuť ako nedôvodnú.

O druhej časti založenej na nesprávnom posúdení pri uplatňovaní článku 7 ods. 1 písm. f) a článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 na prihlasovanú ochrannú známku

— Tvrdenia účastníkov konania

44 Žalobkyňa sa opiera o svoj výklad článku 7 ods. 1 písm. f) a článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 uvedený v rámci prvej časti a tvrdí, že prihlasovaná ochranná známka nie je v rozpore s verejným poriadkom alebo dobrými mravmi v Únii a že v dôsledku toho jej zápis nemal byť zamietnutý.

45 Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že politická konotácia znaku bývalého ZSSR bola na rozdiel od svastiky zmiernená a zmenila sa na provokujúcu, spojenú s predstavou avantgardy, v dôsledku čoho získala prihlasovaná ochranná známka „novú rozlišovaciu spôsobilosť“.

46 Žalobkyňa dodáva, že znak, ktorý predstavuje prihlasovaná ochranná známka, nebol zakázaný v nijakom z členských štátov Únie, pričom v roku 2005 Komisia okrem iného odmietla návrh na všeobecný zákaz komunistických symbolov. Skutočnosť, že určité spôsoby používania týchto symbolov boli v Maďarsku a Lotyšsku prípadne zakázané, je v konaní o zápis podľa nej irelevantná.

47 Žalobkyňa napokon tvrdí, že nie je vylúčené, že zákaz používania symbolov, akým je prihlasovaná ochranná známka, stanovený maďarskou a lotyšskou právnou úpravou je v rozpore s EDĽP.

48 ÚHVT spochybňuje dôvodnosť tvrdení žalobkyne.

— Posúdenie Všeobecným súdom

49 Podľa článku 7 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 207/2009 sa zamietne zápis ochranných známok, ktoré sú v rozpore s verejným poriadkom alebo dobrými mravmi.

50 Z toho, čo bolo uvedené v rámci prvej časti tohto žalobného dôvodu, vyplýva, že skúmanie rozporu označenia s verejným poriadkom alebo dobrými mravmi sa musí uskutočniť s ohľadom na vnímanie tohto označenia príslušnou skupinou verejnosti nachádzajúcej sa v Únii alebo jej časti pri jeho používaní ako ochrannej známky. Túto časť môže prípadne predstavovať aj jediný členský štát.

51 Na úvod treba uviesť, že v prejednávanej veci je nesporné, že príslušnou skupinou verejnosti je široká verejnosť. V dôsledku toho, ako to odvolací senát správne poznamenal v bode 37 napadnutého rozhodnutia, treba zohľadniť vnímanie priemerného spotrebiteľa, ktorý je súčasťou tejto verejnosti a ktorý má bežný prah citlivosti a tolerancie.

52 Záver odvolacieho senátu, že prihlasovaná ochranná známka je v rozpore s verejným poriadkom alebo dobrými mravmi, bol odôvodnený predovšetkým výsledkami skúmania dôkazov týkajúcich sa situácie v Maďarsku, vzhľadom na rozhodujúci vplyv, ktorý mal bývalý ZSSR v tomto štáte v nedávnej minulosti.

53 Odvolací senát sa v prvom rade odvoláva na článok 269/B *1978. évi IV. törvény a Büntető Törvénykönyvről* (zákon č. IV z roku 1978 trestný zákon, ďalej len „maďarský trestný zákon“) s názvom „Používanie symbolov despotických režimov“. Toto ustanovenie znie takto:

„1. Každý, kto

a) rozširuje;

b) používa pred širokou verejnosťou;

c) vystavuje na verejnosti

svastiku, znak SS, šípový kríž [symbol maďarských fašistov – *pozn. prekladateľa*], kosák a kladivo, červenú päťcípu hviezdu alebo symbol, ktorý ich predstavuje, dopustí sa prečinu, za ktorý možno uložiť peňažný trest, pokiaľ toto konanie nenapĺňa znaky skutkovej podstaty závažnejšieho trestného činu.

2. Konanie podľa odseku 1 nie je trestným činom, pokiaľ bolo vykonané na účely šírenia vedomostí, vzdelania, vedy, umenia a informácií o historických alebo súčasných udalostiach.

3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nevzťahujú na súčasné štátne symboly [tretích] štátov."

54 Odvolací senát upresnil, že podľa komentára k maďarskému trestnému zákonu symbol označuje myšlienku, osobu alebo udalosť a obsahuje znak alebo obraz, ktoré sú určené na spojenie tohto označenia s označovanou myšlienkou, osobou alebo udalosťou. Okrem iného je súčasťou používania na verejnosti to, že označenie bude uvedené na výrobku ako ochranná známka pri jeho obchodovaní na trhu.

55 Odvolací senát sa v druhom rade odvoláva na usmernenia Magyar Szabadalmi Hivatal (Maďarský patentový úrad), ktorý sa 1. januára 2011 stal Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (Maďarský úrad duševného vlastníctva), podľa ktorých sa označenia obsahujúce „symboly despotických režimov" považujú za označenia v rozpore s verejným poriadkom.

56 Odvolací senát vzhľadom na tieto skutočnosti usúdil, že príslušná skupina verejnosti nachádzajúca sa v Maďarsku bude vnímať prihlasovanú ochrannú známku ako ochrannú známku, ktoré je v rozpore s verejným poriadkom alebo dobrými mravmi z dôvodu, že symbolizuje bývalý ZSSR.

57 Pokiaľ ide o dôvodnosť tohto konštatovania, na úvod treba poznamenať, že v rámci skúmania existencie absolútneho dôvodu zamietnutia stanoveného v článku 7 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 207/2009 sa okolnosti vyplývajúce z vnútroštátneho právneho poriadku, ako sú tie, ktoré v prejednávanej veci skúmal odvolací senát, z dôvodu ich normatívnej hodnoty neuplatňujú a nepredstavujú tak pravidlá, ktorými je ÚHVT

viazaný. Ako to už bolo pripomenuté v bode 36 vyššie, úprava ochranných známok Spoločenstva je totiž autonómnym systémom, ktorý sa uplatňuje nezávisle od akéhokoľvek vnútroštátneho systému.

58 Tieto okolnosti napriek tomu predstavujú skutkové znaky, ktoré umožňujú posúdiť vnímanie určitých druhov označení príslušnou skupinou verejnosti nachádzajúcou sa v dotknutom členskom štáte.

59 V prejednávanej veci tak z ustanovenia článku 269/B maďarského trestného zákona, ako ho vykladá právna veda a vysvetľuje správna prax, vyplýva, že maďarský zákonodarca považoval za potrebné zakázať určité spôsoby používania „symbolov despotických režimov" vrátane kosáku a kladiva a päťcípej červenej hviezdy. Tento zákaz, ktorý sa rovnako vzťahuje na používanie dotknutých označení ako ochranných známok, je trestnoprávne postihnuteľný.

60 Žalobkyňa pritom nespochybňuje konštatovanie odvolacieho senátu, že zákaz používania „symbolov despotických režimov" ako ochranných známok znamená, že v Maďarsku sú tieto symboly vnímané ako symboly, ktoré sú v rozpore s verejným poriadkom alebo dobrými mravmi.

61 Rovnako nebolo spochybnené, že prihlasovaná ochranná známka je reprodukciou štátneho znaku bývalého ZSSR a že obsahuje predovšetkým kosák a kladivo a päťcípu červenú hviezdu.

62 Za týchto okolností treba usudzovať, že odvolací senát tým, že konštatoval, že podstatná časť príslušnej skupiny verejnosti nachádzajúca sa v Maďarsku bude vnímať používanie prihlasovaného označenia ako ochrannej známky ako používanie, ktoré je v rozpore s verejným poriadkom alebo dobrými mravmi v zmysle článku 7 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 207/2009, nevychádzal z nesprávneho posúdenia.

63 Tvrdenia žalobkyne nemôžu vyvrátiť toto konštatovanie.

64 Z toho, čo bolo uvedené vyššie, tak vyplýva, že pokiaľ ide o Maďarsko, sémantický obsah štátneho znaku bývalého ZSSR nebol zmiernený ani sa nezmenil tak, že by už nebol vnímaný ako politický symbol. Podstatná časť príslušnej skupiny verejnosti nachádzajúca sa v Maďarsku totiž zažila obdobie rozhodujúceho vplyvu bývalého ZSSR, ako to uviedol aj odvolací senát.

65 K tomu sa pridáva skutočnosť, že prihlasovaná ochranná známka sa obmedzuje na reprodukciu štátneho znaku bývalého ZSSR a neobsahuje tak dodatočné prvky, ktoré by mohli zmierniť alebo zmeniť sémantický obsah tohto symbolu.

66 Okolnosť, že maďarská právna úprava nezakazuje určité spôsoby používania „symbolov despotických režimov“, je v prejednávanej veci irelevantná. Z bodov 27 až 29 a 50 vyššie totiž vyplýva, že skúmanie existencie absolútneho dôvodu zamietnutia podľa článku 7 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 207/2009 sa musí uskutočniť s ohľadom na spôsob, akým bude toto označenie vnímané pri svojom používaní ako ochranná známka.

67 V poslednom rade Všeobecný súd nemá právomoc na posudzovanie, či je ustanovenie článku 269/B maďarského trestného zákona v súlade s EDĽP. Táto okolnosť je v prejednávanej veci v každom prípade irelevantná, lebo z bodov 57 až 58 vyššie vyplýva, že uvedené ustanovenie sa musí zohľadniť nie pre svoju normatívnu hodnotu, ale ako skutkový znak, ktorý umožňuje posúdiť vnímanie príslušnou skupinou verejnosti nachádzajúcou sa v Maďarsku.

68 Naopak, podľa článku 6 ods. 3 ZEÚ sú základné práva, ako ich zaručuje EDĽP a ako vyplývajú z ústavných tradícií spoločných pre členské štáty, súčasťou práva Únie ako jeho všeobecné zásady. V dôsledku toho je dodržiavanie týchto základných práv podmienkou zákonnosti aktov Únie, ako je napadnuté rozhodnutie, a súd Únie musí zabezpečiť ich dodržiavanie.

69 V tejto súvislosti má podľa článku 10 ods. 1 EDĽP každý právo na slobodu prejavu, ktorá zahŕňa predovšetkým slobodu rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov.

70 Podľa článku 10 ods. 2 EDĽP môže výkon slobody prejavu podliehať určitým obmedzeniam stanoveným zákonom, ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti predovšetkým v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti, ochrany poriadku, predchádzania zločinnosti alebo ochrany morálky.

71 Žalobkyňa však neuviedla nijaké tvrdenie, ktorým by sa snažila preukázať, že zamietnutie zápisu prihlasovanej ochrannej známky predstavuje zásah do výkonu slobody zaručenej článkom 10 ods. 1 EDĽP, ktorý nespĺňa požiadavky odseku 2 rovnakého článku. Žalobkyňa sa teda v každom prípade v prejednávanom spore nemôže odvolávať na EDĽP.

72 Vzhľadom na všetko, čo je uvedené vyššie, treba dospieť k záveru, že odvolací senát nevychádzal z nesprávneho posúdenia, keď konštatoval, že prihlasovaná ochranná známka je podľa vnímania príslušnej skupiny verejnosti nachádzajúcej sa v Maďarsku v rozpore s verejným poriadkom alebo dobrými mravmi a že v dôsledku toho sa na základe článku 7 ods. 1 písm. f) a článku7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 musí zamietnuť jej zapísanie.

73 Preto treba druhú časť prvého žalobného dôvodu zamietnuť ako nedôvodnú, pričom netreba posudzovať ostatné okolnosti skúmané odvolacím senátom, ktoré sa týkajú vnímania príslušnou skupinou verejnosti nachádzajúcou sa v Lotyšsku a Českej republike.

74 Keďže obidve časti prvého žalobného dôvodu boli zamietnuté, tento žalobný dôvod treba zamietnuť.

O druhom dôvode založenom na porušení zásad ochrany legitímnej dôvery a právnej istoty

Tvrdenia účastníkov konania

75 Žalobkyňa tvrdí, že odvolací senát porušil zásady ochrany legitímnej dôvery a právnej istoty tým, že zamietol zápis prihlasovanej ochrannej známky, pričom ÚHVT súhlasil so zápisom ochrannej známky č. 3958154, ktorá obsahuje rovnaké označenie a bola preskúmaná za rovnakých okolností ako prihlasovaná ochranná známka. Pri zapisovaní ochrannej známky č. 3958154 tak ÚHVT žalobkyni implicitne poskytol presné a bezpodmienečné uistenia o spôsobilosti dotknutého označenia na zápis.

76 Žalobkyňa v tejto súvislosti nesúhlasí s tvrdením odvolacieho senátu, že zápis ochrannej známky č. 3958154 bol výsledkom pochybenia. Prihlasovateľovi totiž podľa nej neprislúcha, aby posudzoval, či je výsledok skúmania dôveryhodný. Naopak, ÚHVT prislúcha uskutočniť dôkladnú a primeranú analýzu a uplatniť nariadenie č. 207/2009 jasným a určitým spôsobom.

77 Žalobkyňa dodáva, že podľa nej nebol postup skúmania ochrannej známky č. 3958154 postihnutý nijakým pochybením.

78 ÚHVT spochybňuje dôvodnosť tvrdení žalobkyne.

Posúdenie Všeobecným súdom

79 Podľa judikatúry sa zákonnosť rozhodnutí odvolacích senátov musí posudzovať výlučne na základe nariadenia č. 207/2009, ako ho vykladá súd Únie, a nie na základe skoršej rozhodovacej praxe ÚHVT [pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. februára 2002, Streamserve/ÚHVT (STREAMSERVE), T-106/00, Zb. s. II-723, bod 66].

80 V dôsledku toho nemôže obstáť tvrdenie žalobkyne, že ÚHVT jej tým, že zapísal ochrannú známku č. 3958154, poskytol uistenia, pokiaľ ide o spôsobilosť prihlasovanej ochrannej známky na zápis. Tým viac nemôže žalobkyňa uspieť, pokiaľ ide v tejto súvislosti o zásadu právnej istoty.

81 Navyše bez ohľadu na otázku, či je zápis ochrannej známky č. 3958154 výsledkom pochybenia, preskúmanie prvého žalobného dôvodu neumožnilo konštatovať, že napadnuté rozhodnutie, ktoré je jediným rozhodnutím, ktorého sa týka táto žaloba, je postihnuté akýmkoľvek porušením nariadenia č. 207/2009.

82 Vzhľadom na tieto úvahy je potrebné zamietnuť druhý žalobný dôvod a tým aj žalobu v celom rozsahu.

O trovách

83 Podľa článku 87 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom ÚHVT.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Couture Tech Ltd je povinná nahradiť trovy konania.

Pelikánová Jürimäe van der Woude

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 20. septembra 2011.

Podpisy